
Zaburzenia depresyjne i jakości życia w postępującym porażeniu nadjądrowym

Streszczenie w języku polskim

Wstęp:

Postępujące porażenie nadjądrowe (PSP) stanowi obok zespołu korowo-podstawnego (CBS) i zaniku wieloukładowego (MSA) heterogenną grupę jednostek chorobowych określanych wspólną nazwą atypowych parkinsonizmów (APS) lub zespołami Parkinsonizm-Plus (PPS). Fenotypy tych zaburzeń nakładają się na siebie, co nastręcza trudności diagnostycznych. Pewna diagnoza stawiana jest jednak tylko na podstawie badania neuropatologicznego wykonywanego post mortem. Przyżyciowo, stawiane jest tylko prawdopodobne rozpoznanie APS, co prowadzić może do stosunkowo wysokiego ryzyka popełnienia błędu. Celem niniejszego cyklu publikacji jest przedstawienie znaczenia stanu zapalnego jak również jego powiązań z zaburzeniami depresyjnymi w patofizjologii PSP.

Metodologia:

Przy tworzeniu pracy przeglądowej przeprowadzono szczegółowy przegląd aktualnej literatury, korzystając ze źródeł dostępnych w bazie PubMed. Wyselekcjonowane pod względem wartości naukowej badania poddano ocenie i analizie pod kątem możliwej przydatności w ocenie jakości życia (QoL) pacjentów z rozpoznaniem PSP. W pierwszej pracy badawczej zbadano pacjentów z PSP (u części z nich dodatkowo współwystępowała depresja, co oceniano m. in. przy użyciu Skali Depresji Becka, BDI); wykorzystano podstawowe badania biochemiczne krwi obwodowej. Badania pozwoliły na ocenę powiązań wykładników stanu zapalnego z zaburzeniami depresyjnymi w PSP. Trzecia praca umożliwiła ocenę profilu niektórych parametrów stanu zapalnego u osób z postępującym porażeniem nadjądrowym w porównaniu do prawidłowo dobranej pod względem metodologicznym grupy kontrolnej. Badania pozwoliły na uzyskanie podstawowych celów pod postacią wstępnej weryfikacji znaczenia stanu zapalnego w kontekście zaburzeń depresyjnych i jakości życia w PSP.

Wyniki:

W pierwszej pracy poglądowej podkreślono znaczenie precyzyjnej oceny jakości życia w PSP i przedstawiono narzędzia umożliwiające taką ewaluację. Praca badawcza dotycząca oceny laboratoryjnych markerów zapalenia w PSP i depresji pozwoliła na identyfikację parametru korelującego z obecnością i nasileniem depresji. Ponadto stwierdzono korelację pomiędzy wspomnianym wskaźnikiem a innymi parametrami morfologii. Badania te są spójne z dotychczasowymi doniesieniami o profilu zapalnym w podobnych jednostkach chorobowych. Praca badawcza porównująca profil niektórych markerów stanu zapalnego i neurotroficznych u pacjentów z PSP oraz grupy kontrolnej uwidacznia niektóre podobieństwa i różnice między nimi.

Podsumowanie:

Przedstawione publikacje sugerują potencjalną użyteczność badań markerów stanu zapalnego i ich znaczenia w patofizjologii PSP. W ramach omawianego cyklu wskazano na zasadność dalszych badań na większych grupach pacjentów, przy użyciu bardziej szczegółowych paneli parametrów stanu zapalnego, co może przyczynić się do lepszego zrozumienia mechanizmów choroby i identyfikacji potencjalnych celów terapeutycznych w tych zaburzeniach w przyszłości.